

ter. Desforuden forekommer det mig at være meget vigtigere i humanistisk Henseende, om jeg saa tør udtrykke mig, at erholde en Guur-Anstalt end at erholde en Indespærrings-Anstalt. Det ligger dog nær, at det er et Formaal med Anstalten for Sindssvage, at see at gennemføre, saavidt muligt, at de, der staae i Fare for at blive uheldbrelige, maae komme til at overgaae til de Hheldbreliges Tal, og at dette maa foretræffes nu, fremfor at sørge for dem, der eengang ulykkeligviis allerede ere saa vidt fremfærne i Sygdommen, at deres Hheldbrelse slet ikke kan ventes. Det skeer vistnok desuden aarlig, ja, jeg tør sige daglig, at Sindssvage, af Mangel paa Omhu, som man ikke er istand til at vise dem, overgaae fra de Hheldbreliges Tal til de Uheldbreliges. Det er altsaa et Formaal, som først og fremmest maa søges opnaaet. Dertil kommer, at, naar man først har en Anstalt for Hheldbrelige, vil der dog vist kunne erholdes idetmindste nogenslunde passende Localer, der nu ikke ere til Disposition, for Uheldbrelige. Saaledes tør jeg henpege paa — og jeg haaber, at den høitærede Justitsminister i saa Henseende vil bestyrke mine Udtalelser, som jeg naturligtviis ikke kan begrunde paa noget fuldstændigt Kjendskab til de nuværende Forhold —, at den tidligere Straffeanstalt paa Møen, der midlertidigt har været anvendt til Daareanstalt for de to sydlige Amter i Sjælland, vil kunne, naar man erholder en Anstalt for hheldbrelige Sindssvage, saaledes som Udkastet tilsigter, da anvendes til uheldbrelige Sindssvage. Man vilde da faae et ikke ganske ringe Locale til Disposition, der vistnok vil, om ikke ganske, saa dog for en stor Deel, afhjælpe det Savn, der altid vil vise sig, saalænge man ikke kan fuldføre Anstalten for Uheldbrelige, og jeg nægter ingenlunde, at jeg i saa Henseende ganske deler den ærede sidste Taler's Uttringer om Nødvendigheden deraf. Det er kun, fordi jeg anseer det for at være uopnaaeligt, derjom man nu vil trage derefter, og at man udsætter sig for ikke strax at erholde det Gode, som vistnok er det største Gode af dem, der her foreligger, at jeg har fremført disse Uttringer.

A. Sørensen: Jeg skal blot tillade mig en Uttring med Hensyn til hvad den ærede

første Taler har ytret, nemlig, at der virkelig synes at være megen Trang netop til en Hheldbrelsesanstalt for dem, som ere incurable. Der er oprettet saavel i Præsto som i Sorø Amt en Hheldbrelsesanstalt for Sindssvage, og, om den end kun har været lille, saa har det dog hidtil været muligt for Communerne at faae deres Sindssvage indlagte der, og Udskillige ere udgaaede som hheldbrelte. Derimod har det ingenlunde været muligt at faae saadanne uheldbrelige Sindssvage indlagt navnlig i Sorø Amt, og jeg troer heller ikke at det i Præsto Amt har været muligt; thi dette vilde være til Hinder for dem, der ellers kunde optages som hheldbrelige, for dem, om hvem der ellers kunde være Haab om, at de igjen vilde kunne komme til deres Fornuftis fulde Brug. Det er rigtigt nok en Beroligelse, hvad jeg i saa Henseende hørte af den sidste ærede Taler, at Anstalten paa Møen maaskee da passende kunde anvendes til uheldbrelige Individer, og det er ogsaa i saa Henseende, at jeg vil slutte mig til det, Lovforslaget nærmest har for Die, nemlig Dprettelsen af en Hheldbrelsesanstalt for Sindssvage; men jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at der virkelig ogsaa i de to omtalte Amter findes Trang til en Anstalt for Optagelsen af saadanne Individer, der ere uheldbrelige.

Justitsministeren: Det maa vistnok indrømmes, at der baade føles Trang til en Hheldbrelsesanstalt for Sindssvage og til en Detentionsanstalt for Uheldbrelige, men det er dog forekommet Regjeringen, at man helst, naar ikke begge Dele kunde erholdes paa eengang, maatte søge at faae en Hheldbrelsesanstalt for hheldbrelige Sindssvage istand. Det er nemlig, som den ærede Landssthingsmand for Odense (Bardenfleth) bemærkede, vigtigere, at de, som endnu kunne frelses og hheldbreltes, kunne blive anbragte paa den henstgtsmæssigste Maade, for at ikke den Sygdom, som er udbrudt hos dem, skal overgaae til at blive aldeles uheldbrelig. Jeg troer heller ikke, at den Mangel paa Plads, som for Tiden er tilstede, er større med Hensyn til Uheldbrelige end med Hensyn til Hheldbrelige. Det forholder sig ganske rigtigt, at den forrige Straffeanstalt paa Møen nu er tagen i Brug alene